

Wójt Gminy Siedlisko
Urząd Gminy
ul. Pl. Zamkowy 6
67-112 Siedlisko,

Fn. 3120 .7.1.2019.BM

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Siedlisko, działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art.14c i art.14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U z 2018 r. poz. 800 ze zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 14.12.2018r.(data wpływu do organu podatkowego) w zakresie przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku od nieruchomości

uznaje, że stanowisko Wnioskodawcy w świetle przedstawionego we wniosku przyszłego stanu jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

I
W dniu 14.12.2018r. [REDAKTED] złożyła wniosek do Wójta Gminy Siedlisko o wydanie w jej indywidualnej sprawie, interpretacji przepisów prawa podatkowego i uiściła opłatę za jej wydanie.

Wnioskodawca przedstawił, iż zamierza ustawić na nieruchomości, będącej własnością spółki halę namiotową o charakterze tymczasowym: „Hala namiotowa jednonawowa z dachem dwuspadowym, konstrukcja hali namiotowej przystosowana do wielokrotnego montażu/demontażu. Konstrukcję nośną stanowią stalowe ramy kratownicowe spawane z profili kwadratowych zimnogiętych o sztywnych węzłach w kalenicy i okapie. Elementy konstrukcji wiaty namiotowej łączone są ze sobą śrubami M12 kl. 5.8. Stężenia cięgnowe połaciowe oraz ściennie, zaprojektowano z liny stalowej ocynkowanej o wytrzymałości 1770 Mpa . Montaż do podłoża każdego słupa na 2 kotwy wiercone M16. Poszycie dachu oraz obydwu trójkątów szczytowych to materiał poliestrowy powlekany PVC650g/m² w kolorze białym o odporności na temperatury: -30C do + 70C. Poszycie dachu wykonane przerzutowo, mocowane w listwach aluminiowych. Poszycie ścian to materiał poliestrowy powlekany PVC 650g/m² w kolorze białym o odporności na temperatury : -30Cdo + 70C. Poszycie dachu wykonane przerzutowo, mocowane w listwach aluminiowych. Hala będzie pełnić funkcje magazynu wyrobów gotowych”.

II

Wobec powyższego Wnioskodawca wystąpił z zapytaniem o zobowiązanie podatkowe w zakresie podatku od nieruchomości.

III

Zgodnie ze stanowiskiem Wnioskodawcy przedmiotowa hala nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, ponieważ niej jest ani budynkiem ani obiektem małej architektury w rozumieniu prawa budowlanego (dalej p. b.). Nie jest też budowlą. „*Tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art.3 pkt 5 p.b. może być budowlą w rozumieniu art. 1 a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej u.o.p.l.), jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 p.b. lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art.3 pkt 1 lit.b p.b. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art.2. ust.1 pkt 3 u.p.o.l. Wnioskodawca wskazuje, iż hala namiotowa, stanowiąca tymczasowy obiekt budowlany w rozumieniu p.b., niepołączona trwale z gruntem, nie została *expressis verbis* wymieniona w art.3 pkt 3 p.b. wobec powyższego stwierdza- hali namiotowej nie można zaliczyć do budowli w rozumieniu art.3. pkt 3 p.b. W konsekwencji, hali namiotowej nie można zaliczyć do budowli w rozumieniu art.1 a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.”.*

IV

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe.

W myśl art. 14 b § 1 i 14 j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz.U. z 2018 r. poz.800 ze zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych , a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa , na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14 b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stany faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; może odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art.14c§ 1 Ordynacji podatkowej. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c§ 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretacje dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ podatkowy nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji. Interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Uzasadnienie prawne :

Zobrazowany stan przez Wnioskodawcę (stan przed faktycznym usytuowaniem hali i bez przedstawienia dokumentów mających wpływ na ewentualne zakwalifikowanie hali jako budynku) i jego stanowiska, iż hala namiotowa nie jest budynkiem pozostało rozstrzygnąć, czy stanowi budowlę podlegającą opodatkowaniu- mimo stanowiska Wnioskodawcy, iż nie jest budowlą z powodu nie wyszczególnienia jej w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego.

Zgodnie z art.2 ust.1. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. 2018 Poz. 1445 ze zm.; dalej „u.p.o.l.”) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ustawodawca określając przedmiot podatku od nieruchomości, wskazuje na zamknięty katalog rzeczy nim objętych. Jednocześnie , na potrzeby opodatkowania, w ustawowym słowniczku pojęć zawarł legalna definicję słów „budynek” i „budowla”. Są one uregulowane odpowiednio w art.1 a ust.1.pkt 1 i art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Stosownie do treści pierwszego z przywołanych przepisów budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Zgodnie z art.1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l. budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Przykładowe wyliczenie budowli zawiera art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.) , według którego należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe. Wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne(fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczanie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów , pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia , jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

W wyroku z dnia 13.09.2011r., sygn. akt P 33/09, Trybunał Konstytucyjny rozstrzygając o zgodności art.2 ust.1 pkt 3 w zw. z art.1a ust.2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z zasadą ustawowej określonej regulacji podatkowych i zasadą poprawnej legislacji wywodzonymi z art.217 w zw. z art.84 i art.2 Konstytucji, zwrócił uwagę na to, że skoro regulacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie definicji „budowli’ odsyła do przepisów ustawy – Prawo budowlane, to obie te ustawy obarczają te same mankamenty i niejasności legislacyjne.

Podsumowując swoje rozważania Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „za „budowle „ w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, można uznać:

- 1) jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 prawie budowlanym, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b p.b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową
- 2) jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art. 3 pkt 9 prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej, co – jeżeli omawiane urządzenia nie zostały wskazane *expressis verbis* – wymaga wykazania, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem, z wyłączeniem jednak:
(1) urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci budowli w rozumieniu prawa budowlanego, które to obiekty budowlane nie dają się zakwalifikować jako budowle w ujęciu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, oraz (2) urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci obiektów małej architektury, przy zastrzeżeniu, że urządzeniami budowlanymi w rozumieniu prawa budowlanego nie są instalacje.”

W art. 3 ust. 5 Prawa budowlanego wskazano, że tymczasowy obiekt budowlany – to obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Zgodnie z załącznikiem do Prawa budowlanego, jako budowle zaliczone do Kategorii XVIII wskazano m.in. „obiekty magazynowe, jak: budynki składowe, chłodnie, hangary, wiaty”

Z powyższego wynika zatem, że tzw. hala namiotowa, służąca składowaniu jest budowlą w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Skoro zatem hala namiotowa, o której mowa we wniosku, będąc w posiadaniu przedsiębiorcy, jest budowlą wymienioną w ustawie prawo budowlane, to podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W związku z powyższym obowiązkiem Wnioskodawcy będzie zadeklarowanie do opodatkowania wartości hali i opłacać podatek od nieruchomości.

Reasumując stanowisko Wnioskodawcy w tym zakresie jest nieprawidłowe.

Jednocześnie Organ podatkowy zwraca uwagę, iż w przypadku rozbieżności opisanego stanu faktycznego we wniosku o indywidualną interpretację prawa podatkowego z rzeczywistym stanem faktycznym, organ podatkowy może przeprowadzić kontrolę wybudowanego obiektu budowlanego, oraz kontrolę dokumentacji obiektu (decyzję organu architektoniczno-budowlanej np. w sprawie pozwolenia na budowę czy też pozwolenia na użytkowanie oraz dane z ewidencji gruntów i budynków) i dokonać odpowiedniej kwalifikacji tj. zakwalifikować halę namiotową jako budynek i w tym stanie rzeczy hala będzie podlegać opodatkowaniu jak budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 11 października 2018 r. (ISA Rz737/18), LEX nr 2570073

„Jeżeli hala magazynowa posiada wprowadzić konstrukcję namiotową, ale posadowiona została na betonowych blokach kotwiących, które pełnią funkcję stabilizującą, przeciwdziałają przemieszczaniu i odrywaniu ram, posadowionych na głębokości 1,0 m poniżej przyległego terenu, to hala ta jest budynkiem ”

„ Przy obecnym stanie techniki, co jest powszechnie wiadome, istnieje już możliwość przenoszenia całych budynków w inne miejsce, bez uszczerbku dla ich konstrukcji. Trudno zatem w oderwaniu od rzeczywistości wywodzić przy obecnym poziomie technicznego zaawansowania technik budowlanych, iż w sytuacji istnienia realnej możliwości przeniesienia danego obiektu w inne miejsce (nawet w całości), nie jest spełniony warunek jego trwałego związania z gruntem”

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego, obowiązujące na dzień złożenia zapytania organowi podatkowemu i dotyczy stany przedstawionego we wniosku strony.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi za pośrednictwem Wójta Gminy Siedlisko do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, w dwóch egzemplarzach (art.53 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018r. poz. 1302) w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu o którym mowa w art.3§ 2 pkt 4a (ar.5§ 1 w.w. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art.57 z ww ustawy, skargę na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania prawa materialnego

Podmiot publikujący :
Urząd Gminy w Siedlisku
Osoba odpowiedzialna Barbara Maj
osoba publikująca Adrian Dwojak
data wytworzenia 2019-01-24
data publikacji 2019-01-24

